

דף הבית < אודות המכללה < פרסומי המכללה < כתב העת "בתנועה" < כרך ה' חוב' 3 (מאי, 2000) <

תואר ראשון תואר שני הכשרת אקדמאים מכינות רפואה משלימה הסמכה **בספורט תיירות ופנאי אתגרי תעודה והשתלמויות**

הייחוד בתפיסתה של החסידות היהודית את תרבות הגוף ואת המחול

במהלך רוב רובה של תקופת הגלות של העם היהודי גילתה הקהילה היהודית יחס שלילי לכל מה שקשור בתרבות הגוף, וזאת למרות גישתו האוהדת ואפילו המחייבת לנושא זה של מי שנחשב לגדול מורי הדרך היהודיים, הרמב"ם. יחסה היומיומי של הקהילה היהודית לתרבות הגוף היה יחס מתנכר ומתעלם, וזאת הן מטעמים אידיאיים והן מסיבות חברתיות-כלכליות. יוצאת דופן ביחסה לתרבות הגוף הייתה החסידות, תנועה חברתית-דתית, שהתפתחה בעולם היהודי החל מאמצע המאה השמונה עשרה בידי רבי ישראל בעל שם טוב על רקע המצוקות של חיי השעה. הבעש"ט ביכר את הפעולות הפשוטות היומיומיות, שעושה היהודי המאמין, על פני לימוד התורה בדרך הפלפול התלמודי. התפילה מתקבלת בשמים ברצון, הוא טען, רק כשהיא באה מלב מלא שמחה. הוא ותלמידיו אחריו פיתחו דפוס חדש של קיום מצוות, שלא רחק עוד מן ההווה הגופנית של האדם. הגוף, הם סברו, אף על פי שהוא עשוי מחומרים נחותים ומתכלים, עשוי להוות אמצעי יעיל בתקשורת עם השמים, והאמצעי לכך הוא התפילה הנלהבת, המלווה בנענועי גוף ובריקודים סוערים, שמטרתם היא יצירת התלהבות ודבקות גדולים יותר בעבודת האל.